

Преди години имах възможност да видя един фрагмент, поставен в главния вход на гимназия „Добри Чинтулов”, дясно от стълбището. В разговор с тогаващия директор поисках тази творба да постъпи в Художествената галерия, но това мое желание се прие като нечувана арогантност. По-късно, при подготовката на 100-годишния юбилей на гимназията, при прочистване и освежаване на интериора тази творба на Франгеш се оказа изхвърлена на сметището.

Бедни, бедни мой народе, къде ти е мярката за отговорност пред историята. Творбата на Франгеш бе вероятно разработка на цокъл от постамента – висок релеф многофигурна композиция и третираше алгорично стиха на Ботев - „ и самодиви в бяла премяна , тихо нагазят трева зелена”. Тази творба с високи пластични качества, макар и в гипс, потънал в прах, би правила чест на всеки европейски музей, но уви...

ЛИТЕРАТУРА

- 1 Пряпорец, бр.56 от 7 септември 1904 г., с.4
- 2 Регионален исторически музей – Сливен, отдел „История на България XV-XIXв.”, ВА-20а.е.1 стр. 17 – Протоколна книга на Комитет „Войвода Хаджи Димитър”. Становища на Йордан Кювлиев за паметник на Хаджи Димитър 26.08.1902 год.
- 3 Пак там, с.73
- 4 Пак там, с.86